

עפ"ת (חיפה) 14666-11-25 - מתאהל שאהין נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 14666-11-25 - מתאהל שאהין נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 14666-11-25

מתאהל שאהין

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

[24.11.2025]

כבוד השופט זיו אריאלי

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט לתעבורה בעכו מיום 16.10.25, במסגרתה דחה בית המשפט קמא את בקשת המערער להאריך את המועד להישפט בגין הודעת תשלום קנס מספר 90530220590.
2. בקצרה ייאמר כי ביום 2.3.25 הונפקה למערער הודעת תשלום קנס, המייחסת לו עבירה של נהיגה במהירות מופרזת. על פי הודעת תשלום הקנס, ביום 27.2.25 בשעות הערב נהג המערער ברכבו בעכו, במהירות של 74 קמ"ש, במקום בו המהירות המרבית המותרת היא 50 קמ"ש.
3. ביום 25.8.25 הגיש המערער בקשה להאריך את המועד להישפט בגין הודעת תשלום הקנס הנ"ל. נטען כי המערער מעולם לא קיבל את הודעת תשלום הקנס, כי הכתובת אליו נשלח דבר הדואר היא כתובת מגוריו הקבועה, וכי מי שנהג ברכב בעת הרלבנטית היא רעייתו של המערער, אשר מודה בביצוע העבירה. לבקשה צורף תצהיר של רעיית המערער.
4. ביום 2.9.25 הגישה המשיבה את נימוקי התנגדותה לבקשה. נטען כי דבר הדואר נשלח למבקש לכתובת הרשומה וחזר בציון "לא נדרש". המדובר במסירה כדין. עוד ציינה המשיבה כי בשורה של דו"חות הגיש המערער, בשיהוי ניכר, בקשות דומות.
5. בהחלטתו מיום 4.9.25 דחה בית המשפט קמא את בקשת המערער. נקבע כי בידי המשיבה אישור מסירה כדין, המקיים חזקת מסירה. המערער הגיש את בקשתו באיחור של כחודשיים, ללא הנמקה ראויה לאיחור. לא הונחה כל תשתית ראייתית המצדיקה אי קבלת דבר הדואר. ולעניין החשש לעיוות דין, נקבע כי התצהיר של רעיית המערער אינו מספק, ולא קיימות נסיבות חריגות המצדיקות את קבלת הבקשה.
6. בקשה לעיון חוזר שהגיש המערער נדחתה אף היא, ומכאן הערעור.

7. היום התקיים דיון בבקשה, במסגרתו חזרו הצדדים על טיעוניהם. לאחר שעיינתי בהחלטת בית המשפט קמא, ונתתי דעתי לטענות הצדדים - נחה דעתי כי דין הערעור להידחות.
8. עיון באישור המסירה של הודעת תשלום הקנס אשר נשלחה אל המערער, מלמד כי מדובר באישור מסירה כדיון. אישור המסירה כולל את שמו של המערער, מספר תעודת זהות, כתובת מגוריו (לרבות תיבת דואר), תאריך מסירה וחתימה של פקיד הדואר. ניתן להבחין על אישור המסירה גם בחותמת מודפסת של רשות הדואר - 16.4.25, שעה 09:39. אישור המסירה מלמד כי דבר הדואר חזר בציון "לא נדרש". האישור מקים, בהתאם להוראת סעיף 44א' לתקנות סדר הדין האזרחי, את "חזקת המסירה", המעבירה את הנטל אל כתפיו של המערער להראות, כי דבר הדואר לא התקבל מסיבות שאינן תלויות במערער (כגון הימנעות מכוונת מלאסור את דבר הדואר).
9. המערער לא הרים את הנטל להוכיח כי דבר הדואר לא נדרש על ידו מסיבות מוצדקות שאינן תלויות בו. למעשה, המערער מסתפק בטענה "לא קיבלתי", ללא עריכת כל בירור וללא הבאת כל ראיה. לא ניתן להסתפק בטענה זו כדי להפריך את חזקת המסירה, שכן משמעות קבלת הטענה היא כי לחזקת המסירה אין כל משקל וכל משמעות. בפסיקה, כידוע, נקבע אחרת. על המבקש לסתור את חזקת המסירה להתכבד ולהביא ראיות ואסמכתאות התומכות בטענותיו. בין היתר, עליו לערוך בירור וחקירה ברשות הדואר על מנת להצביע על פגם בתהליך ביצוע המסירה. משלא עשה כן המערער - הרי שחזקת המסירה נותרה על מכוונה.
10. אשר לטענה בדבר חשש לעיוות דין, הרי שהמערער טען כי לא הוא שנהג ברכב אלא רעייתו. ואולם, לא די בטענה זו כדי להצביע על חשש לעיוות דין, ואין בה כשלעצמה כדי לאפשר פתיחת דלתות ומחילה על מחדלים.
11. המערער הפנה להחלטה אחרת, שניתנה על ידי מותב אחר בבית משפט לתעבורה בחיפה, בבקשה דומה שהגיש המערער [המ"ש 6607-09-25]. נטען כי באותו מקרה בית המשפט נעתר לבקשתו והאריך את המועד להישפט, ואין כל מקום לאבחנה בין שני המקרים. לטעמי - אין מקום לגזור גזרה שווה מהבקשה שהוגשה בהמ"ש 6607-09-25 הנ"ל, ולו מהטעם שהחלטת בית המשפט באותו הליך - אינה מנומקת כלל.
12. משלא מצאתי כי נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא - אני דוחה את הערעור. המזכירות תעביר את העתק פסק הדין לצדדים.
- ניתן היום, ד'ד' כסלו תשפ"ו, 24 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.